
van Noach, 'een vroom man', en zijn zoon Cham, een 'goddeloos' mens – 'den spot' dreef hij 'met de zonde en de schande van zijn vader' – getuigen ervan. Cham die zo anders reageerde dan zijn broers – zij zijn 'bedroefd en beschaamd over hun vader' – roept de toorn van God over zich af (p. 27).

Volgens Gerdes is er geen reden de dronkenschap van Noach te vergoelijken door aan te nemen dat hij de kracht van de wijn nog niet kende. Evenmin is er aanleiding hem die 'beneveld van zinnen en verhit door den wijn' zijn kleed van zich had geworpen en 'daar ontbloot' lag, als een dronkaard te beschouwen (pp. 130-133). In een onbewaakt ogenblik was hij in de macht geraakt van een vijand die er op uit was ziel en lichaam te verwoesten. Hoe begrijpelijk de bespotting van een dronken mens ook is – zijn gedrag nodigt daartoe uit –, toch is zij verwerpelijk. Zich vrolijk te maken over een mens die zich beneden het dier verlaagt, verraaft 'een groot gebrek aan zedelijk gevoel'. Het vermaak dat Cham 'schepte in de schande van zijn eigen grijzen en overigens zoo eerwaardigen vader', getuigde derhalve 'van een verdorvenheid van hart, die wij bij eenen zoon van zulk eenen vader niet verwacht zouden hebben'. In contrast daarmee staat het optreden van zijn broers, die 'met afgekeerd gelaat huns vaders naaktheid bedekken' en een 'treffend zinnebeeld' zijn 'voor alle volgende geslachten, hoedanig rechtegeaarde kinderen zich tegenover de verkeerdheden hunner ouders hebben te gedragen'. Zij wisten dat ouders onder alle omstandigheden eerbied toekomt (Ex. 20:12; Ef. 6:1-3).

Chams handelwijze levert volgens Gerdes het bewijs dat 'de zonde uit de oude in de [door de zondvloed] gezuiverde wereld was overgeplant'. Ook Noachs gedrag maakt dat duidelijk. Zijn geschiedenis illustreert dat de Heilige Geest, de auteur van de Bijbel, 'zonder eenige verschooning' spreekt over 'de gebreken van de zoogenaamde bijbelheiligen' en hen tekent als mensen 'die evenals wij hunne zwakheden en zonden hadden.' Het volgende moet goed in het oog worden:

Zij [de vromen in de Bijbel] werden niet behouden en door God gezegend om eigen deugd en gerechtigheid, maar omdat zij geloofden in 's Heeren genade, en in dit geloof steeds op nieuw kracht zochten en vonden, om hunne gebreken en zonden te bestrijden. (p. 131)

*tende al de Heilige Schriften
(...) nu overeenkomstig de
thans meest gebruikelijke
taal en spelling, ingerigt (...),
Amsterdam 1840.*

Donners anonyma verhaalt hoe Noach eens te veel van de wijn gedronken had en 'zoo in zijne tent in slaap gevallen' was. Cham 'bespote' zijn vader. Zijn broers deden niet mee, maar bedekten hun vader met een kleed 'achteruit' gaande om hem niet te zien.